

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 05.06.1962, sp. zn. 4 To 235/62, ECLI:CZ:KSBR:1962:4.TO.235.1962.1

Číslo: 50/1962

Právní věta:

K postupu soudu při nabídce záruky společenské organizace za pachatele trestného činu větší (vysoké) nebezpečnosti pro společnost.

Způsobí-li podnapilý řidič riskantní jízdou těžké zranění a z místa nehody ujede, jde o hrubé narušení společenských vztahů a tudíž o trestné činy vysoké nebezpečnosti pro společnost, jež nutno postihnout přísnými nepodmíněnými tresty.

Okolnosti týkající se osoby obžalovaného jsou pouze jedním z hledisek rozhodných pro ukládání trestu.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 05.06.1962

Spisová značka: 4 To 235/62

Číslo rozhodnutí: 50

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Alkohol, Doprava, Neposkytnutí pomoci, Podmíněné propuštění, Ukládání trestu, Záruka společenské organizace

Předpisy: 140/1961 Sb. § 1

§ 187

§ 2

§ 208

§ 224 141/1961 Sb. § 1

§ 256

§ 3

§ 331

§ 4

§ 58

§ 61

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obžalovaný, podnapilý řidič, zachytil při neoprávněné jízdě osobním autem spoluobčanku, těžce ji zranil a ujel. Na podkladě tohoto zjištění byl obžalovaný odsouzen okresním soudem v Brno-město pro trestné činy ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. ř. a neposkytnutí pomoci podle § 208 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na jeden a půl roku a zákazu činnosti na 5 roků.

Krajský soud v Brně odvolání obžalovaného proti uvedenému rozsudku podle § 256 tr. ř. zamítl.

Z odůvodnění:

Rozsudek napadl obžalovaný odvoláním jen do výroku o trestu. Polehčující okolnost řádného způsobu života nemůže být po jeho názoru podstatně ovlivněna jeho předchozím odsouzením pro trestný čin opilství podle § 187 odst. 2 tr. zák. z r. 1950, neboť k němu došlo před dlouhou dobou (1956). Odvolatel má za to, že jeho tíživé osobní poměry, vzorná pracovní morálka, vztah ke kolektivu a záruka společenské organizace za jeho převýchovu měly vést soud prvního stupně k uložení podmíněného trestu.

Odvolání není důvodné.

Soud I. stupně založil výrok o vině na spolehlivých skutkových zjištěních a skutky obžalovaného posoudil v souladu se zákonem. V tomto směru také žádné námitky vzneseny nebyly.

Pokud pak jde o otázku trestu, třeba k odůvodnění napadeného rozsudku dodat:

Je správné, že odvolatel se v posledních několika letech choval správně. Tak tomu bylo zejména poté, kdy mu byl v roce 1956 pro kvalifikovaný trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví uložený nepodmíněný trest odnětí svobody na 20 měsíců a v roce 1957 dodatkem k němu trest na další 4 měsíce odnětí svobody se zákazem činnosti řidiče motorových vozidel na tři roky. Podmíněně propuštěný se vrátil z výkonu trestu na sklonku roku 1958. Tyto skutečnosti nelze jistě pominout při úvahách o tom, jak pevné bylo odhodlání obžalovaného vést nadále řádný život pracujícího člověka. Na způsob jeho života působilo příznivě i jeho členství v brigádě socialistické práce.

Všechny tyto okolnosti dotýkající se osoby obžalovaného, jsou však toliko jedním z hledisek rozhodných pro ukládání trestu.

Dalším, neméně závažným hlediskem, jsou ostatní skutečnosti spoluurčující stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost. Způsobil-li odvolatel jako podnapilý řidič spoluobčance těžké zranění zlomeniny nohou a tržnou ránu na čele a z místa ujel, narušil socialistické společenské vztahy tak hrubě, že o vysoké společenské nebezpečnosti spáchaných dvou trestných činů ani sám nepochybuje.

Rozsah uložených trestních opatření je proto v souladu se všemi okolnostmi soudem prvního stupně správně zjištěnými. Odpovídá také účelu trestu, který spočívá v zamezení další činnosti obžalovaného a v zajištění jeho výchovy spolu s výchovným působením na ostatní členy společnosti. Třeba mít při tom na zřeteli, že v souzené věci jde o dva trestné činy spáchané v dopravě a pachatelem, který se na tak důležitém úseku společenské činnosti dopouští hrubé nekázně již podruhé.

Právě s ohledem na závažnost této nekázně nelze převzít záruku společenské organizace za převýchovu pachatele. Ustanovení § 4 odst. 1 tr. ř. to totiž dovoluje pouze tehdy, jde-li o trestný čin menší společenské nebezpečnosti. Tato podmínka, jak patrně, splněna není.

Na převýchovu odvolatele je proto nutno působit výkonem trestu v útvaru nápravných zařízení. Tím ovšem, že zákonné důvody zabránily převzetí záruky společenské organizace za nápravu obžalovaného, není naprosto dotčena morálně politická hodnota a smysl této záruky. Nabídka záruky za nápravu pachatele působením pracovního kolektivu je totiž výrazem socialistických vztahů, které

se nemění, i když záruka prozatím nevede k očekávanému výsledku, např. v dané věci k podmíněnému odsouzení (§ 58 odst. 1 písm. b tr. zák.).

Třeba zdůraznit, že i samotné řízení sleduje stejný účel jako trest (§ 1 odst. 1 tr. ř.). A právě společenská organizace je podle § 1 odst. 2 tr. zák. povinná k dosažení tohoto účelu trestního řízení pomáhat. To, že náprava obžalovaného nemohla být svěřena kolektivu jeho spolupracovníků, není tedy důvodem pro vyloučení další součinnosti odborové organizace při zajišťování jeho převýchovy. Je naopak žádoucí, aby odborová organizace věnovala patřičnou péči obžalovanému i po dobu výkonu trestu, sledovala proces jeho převýchovy a svým zájmem o odsouzeného přispěla k posílení kladných stránek jeho charakteru a myšlení a tím k úspěšnému splnění účelu trestu.

Takto také společenské organizace získá spolehlivý podklad pro případný závěr, že u obžalovaného možno po odpykání části trestu dovršit jeho nápravu v kolektivu spolupracovníků (§ 61 odst. 1 písm. b)) a že podle § 331 odst. 2 tr. ř. lze odpovědně požádat o jeho podmíněné propuštění z trestu odnětí svobody, ev. o podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti podle § 61 odst. 2 tr. zák.

Vzhledem k tomu, že ustanovení § 2 odst. 7, § 3 odst. 1 tr. ř. předepisují i soudům, aby posílily výchovné působení trestního řízení nejširší spoluprací se společenskými organizacemi, ukládá se soudu prvního stupně, aby v této věci zjistil součinnost společenské organizace o naznačených směrech, a to jak potřebnou poradenskou činností, tak i vhodným metodickým vedením.